

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ saistībā ar fiskālās neitralitātes principu ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek aizliegta tāda valsts iestāžu prakse, saskaņā ar kuru nodokļa maksātāja tiesības atskaitīt priekšnodokli samaksāto PVN tiek liegtas, ja šī persona, iegādājoties nekustamā īpašuma vienības, zināja (vai tai vajadzēja zināt), ka piegādātājs savas maksātnespējas dēļ neiemaksās (vai arī nespēs samaksāt) maksājamo PVN valsts budžetā?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 12. aprīlī iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) – IA

(Lieta C-231/21)

(2021/C 242/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Revīzijas sūdzības iesniedzējs: IA

Atbildētāja iestāde: *Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai par ieslodzījumu Regulas (ES) Nr. 604/2013⁽¹⁾ 29. panta 2. punkta otrā teikuma izpratnē ir uzskatāma arī situācija, kad tiesa ir atzinusi par pieļaujamu attiecīgās personas ievietošanu slimnīcas psihiatriskajā nodaļā pret tās gribu vai bez tās (šajā gadījumā pamatojoties uz sevis un citu apdraudējuma risku, kas izriet no psihiskas slimības)?
2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:
 - a) Vai ieslodzījuma gadījumā pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts var minētās regulas 29. panta 2. punkta pirmajā teikumā paredzēto termiņu ar saistošu spēku attiecīgajai personai pagarināt vismaz līdz vienam gadam?
 - b) Ja atbilde ir noraidoša – vai pagarināšana ir pieļaujama tikai par tādu laikposmu,
 - aa) kāds bija faktiskais ieslodzījuma ilgums, vai
 - bb) par ieslodzījuma paredzamo kopējo ilgumu, ņemot vērā atbildīgās dalībvalsts informēšanas brīdi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1560/2003⁽²⁾ 9. panta 2. punktu, vajadzības gadījumā attiecīgi pieskaitot saprātīgu termiņu atkārtotas pārsūtīšanas organizēšanai?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (pārstrādāta redakcija) (OV 2013, L 180, 31. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 1560/2003 (2003. gada 2. septembris), ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu Padomes Regulu (EK) Nr. 343/2003 (OV 2003, L 222, 3. lpp.), kas grozīta ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 118/2014 (2014. gada 30. janvāris) (OV 2014, L 39, 1. lpp.).